

వచువండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

మార్కెట్‌కు వెళ్లే మార్గం పక్కన ఇళ్ళున్నాయి. వాటిలో కొన్ని గట్టి ఇటుకలతో నిర్మింపబడ్డాయి. గోదలకు వెల్లివేసి ఉన్నది. వసారా గోదలపై ఆకర్షణీయమైన పూలు చిత్రించబడి ఉన్నాయి. మరికొన్ని ఇళ్ళ మట్టితో నిర్మింపబడ్డాయి. ఆ ఇళ్ళకు చిరిగిన తాబియాకుల కప్పు ఉన్నది. చిన్న, పెద్ద, ఇళ్ళలోను, పేదల, ధనికుల ఇళ్ళలోను, అన్ని ఇళ్ళలోను ప్రవేశద్వారం ప్రక్క కుండీలో తులసిమొక్క ఉన్నది. పసిపిల్లలు, ఊరకుక్కలతోపాటు దుమ్ములో ఆడుతున్నారు. స్త్రీలు బియ్యం కడుగుతూ, ఆ కడిగిన నీటిని సందులో పోస్తున్నారు.

ప్రశ్నలు:

1. వై పేరాలో దేనిని గురించి ఉన్నది?
2. ఇటువంటి వాతావరణం ఎక్కుడ ఉంటుంది?
3. మీరు చూసిన పల్లె గురించి మాట్లాడండి.
4. పల్లెల్లో నాటితో పోలిస్తే నేడు ఏమే మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి?

పారం ఉద్దేశం

భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత వేగంగా చోటుచేసుకున్న మార్పులు, క్రమానుసారంగా రాబోయే కొత్త మార్పులు, ఊహించని పరిణామాలు, పర్యవేసానాలు, స్థానిక ఆధిపత్యశక్తుల మీద సామాన్యాడి కొత్త విజయాలను సంకేతాత్మకంగా చిత్రిస్తుంది కథ.

ప్రాంతీయ, భాషాపరమైన దృక్పథంలో తెలంగాణ ఆస్తిత్వచేతనాన్యానికి నిదర్శనంగా నిలబడి కొత్తబాటలో నడిచిన కథను పరిచయం చేయడమే ఈ పారం ఉద్దేశం.

పార్యభాగ వివరాలు

ఈ పాఠం కథానిక ప్రత్కీయకు చెందినది. రెండు తరాలకు సంబంధించిన వివరాలు, తరాలమధ్య కాలానుగుణంగా వచ్చిన మార్పులు మొదలైన విషయాలను దా॥ పి.యశోదారెడ్డి తమ ‘కొత్తబూట’లో తెలియపరిచింది. నేషనల్ బుక్ట్రస్ట్ ప్రచురించిన ‘యశోదారెడ్డి ఉత్తమ కథలు’ గ్రంథం లోనిది ఈ పార్యభాగం.

రచయిత్రి పరిచయం

8-8-1929

7-10-2007

దాక్టర్ పాకాల యశోదారెడ్డి నాగర్కర్ణాల్ జిల్లాలో భాగమైన బిజినెస్‌ల్లి గ్రామంలో జన్మించింది. ‘తెలుగులో హరివంశాలు’ అనే అంశంపై పరిశోధనచేసి దాక్టరేట్ పట్టాపొందింది. ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయంలో తెలుగు ప్రాఫెసర్గా పనిచేసింది. రాష్ట్ర అధికారభాషా సంఘానికి అధ్యక్షులుగా పనిచేసిన తొలి మహిళ. ఆంధ్ర సాహిత్య వికాసము, పారిజాతాపహరణ పర్యాలోచనము, ఎర్రాప్రెగడ, కథాచరిత్ర వంటి పరిశోధనా గ్రంథాలను, మాహూరి ముచ్చటల్లు, ఎచ్చమ్మకథలు, ధర్మరాల వంటి కథా సంపుటాలను, పరిశోధనాపటిమగల వ్యాసాలనెన్నో రాశింది. వీరి రేడియో ధారావాహిక కార్యక్రమం ‘మహాలక్ష్మీ ముచ్చటల్లు’ ఎంతో ప్రజాదరణ పొందింది. తెలంగాణ భాషా సాందర్భాన్ని తెలుపుడానికి కథను శక్తిమంతమైన సాధనంగా మలచుకున్నది. నాటి తెలంగాణ సామాజిక, సాంస్కృతిక జనజీవన వైవిధ్యాన్ని తెలుసుకోవడానికి ఆనవాళ్ళు ఈమె కథలు.

విధ్యార్థులకు సూచనలు

- రు పాఠం ప్రారంభంలోని ప్రవేశిక చదువండి. పాఠంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- రు పాఠం చదువండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- రు వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదవిజ్ఞానం’ పట్టికలో చూసి లేదా నిషుంటువలో చూసి తెలుసుకొండి.

ఈ ‘కొత్తబాట’ గురించి దా॥ పి.యశోదారెడ్డి మాటల్లాడుతూ “ఈ కథ తెలంగాణ మాండలికంలో వ్రాయబడింది. అక్కాతమ్ముళ్ళిద్దరూ బస్సుదిగి అక్కడి నుండి ఎడ్డుల బండిలో వాళ్ళ ఊరి వరకు ప్రయాణం చేసిన రెండు గంటల్లో రెండు తరాలకు జరిగిన ఘర్షణ, సాధించిన విజయాలు సప్తమాణంగా ప్రదర్శింపబడ్డాయి. ఈ సంభాషణలో ఎన్నో సాంఘిక దురాచారాలు తడమబడ్డాయి. భాష తెలంగాణ మాండలికాన్ని జీర్ణించుకొని, ఆ జాతీయాన్ని, జీవనరీతిని, నుడికారాన్ని ప్రదర్శిస్తుం” దని చెప్పింది. ఆ కొత్తబాటలో మనం నడక మొదలు పెడుదాం.

I

“నేను రాణా తమ్ముడు! అది తరాల నాటి బాట. ఎప్పుడేసిందో ఏం కతనో? ఈ వానలకూ వౌరదలకు ఏర్ర పొంగంగ అది ఎన్ని కయ్యలు గొట్టిందో? ఎన్ని గంటల వడ్డదో? కూసుంటే నడుములిర్ద, నడిస్తే కాళ్ళు బెటికెనంట హౌరెలల్ల వొంపులల్ల వడి ఆ బాట పొంటి వడినష్ట నాశాతగాదు తండ్రి.” అంట ఎంత జెప్పిసుగని వాని సెవ్వు మీద పేసు వార్తానా? నా మాట యింటేనా? వాని పట్టు ఇడిస్తేనా?

తుమ్ముబంక అంటుకున్నట్లు ఎంపవడి “కాదక్కా! మనూరికో కొత్త బాటేసినం, నీవు చూసి మెచ్చించాక గాదు” అంట ఒకటే పట్టు, మొండిపట్టు, జనిగెపట్టు, ఇదెక్కడి సాద? వీడెక్కడి నష్టత్తుకుడురా? నాయినా! అంట పయనమై బండిక్కి బయలుదేర్న. తోపపొంటి ఊకున్నాడా? లేదు, ఉల్లాసం బట్టలేక ఒకటే చెప్పుక పోతుండడు. వసదాగిన పిట్టోలే.

“అక్కా! ఇది ఈగ కాలం కాదె! పూలకాలం, ఎన్నెల మాసం, తియ్యటి తీపుల దినం, ఏమనుకున్నవో? ఎక్కడ జూసిన కమ్మటి వాసన, ఇన సొంపైన రొద, పండాకు రాలంగ అడవి అంత పసరాకు పోపాకులు తొగ్గి సోకులు పోతుండది. ఆ మొదుగు వనం జూడు! పెయి అంతపుల్చిచ్చినట్లు మొగ్గదొడిగి, ఎరగపూసి, కొత్తబాటకు మంగళార్థులు పడ్డన్న ముత్తెదలోలే సాళ్ళు సాళ్ళుగ నిలవడ్డవి. ఆ పొంటి ఉన్న మద్దల జరవార జూడు! ఎంత ఎత్తుకు ఎదిగినవో? కొటారి కొమ్మలల్ల తేనెతెట్టెలన్ని పిక్కటిల్లంగ తేనెలు ఎట్ల నింపుకొన్నవో? ఏందే? అక్కా! ఉల్లపు? పల్వు?

అదో! అక్కడి దిక్కు జెరనా చెవువారిచ్చి ఇను, ఎదవాసిన ఎదలను ఏకంజేయ పేరు పెట్టి పిలుస్తున్నట్లు ఆ కోయిలకూతలు! అక్కా! అదో! ఆ కండ్లపడేదే చింతలతోపు, చింతలింకా చిగురుకోలేదు. గున్నమావిళ్ళు జూడు! పొన్నకాయలసోంటి అడపిల్లలు సింగారించుకున్నట్లు కానొస్తుండవి. యాపలు ఇప్పుడిపుడె మొగ్గలు ఇచ్చుకుంటుండవి.

అదో! సూడు! మాటలల్లనే మనూరి పొలిమేర రానెవచ్చె. ఎదురుకోళ్ళ నాడు మొగపెంచ్చి సుట్టులకు మర్యాదలుజేయ గుంపు గట్టినట్లు గుబుర్ల వెరిగిన ఈ వాయిలు పొదలు జూడు! అక్కా! బాట పక్కల పొంటి మునలి మాస్సన్ని గూలంగ ఎదిగి వస్తున్న కొత్త చెట్లను జూడమ్మా!

ఈ సూపుతోపే కొంచెం అటుదిక్కు నీ కన్నవారజేయ, ఆ చెర్చుజూడు! ఇప్పుడు నిండుగ నీల సముద్రమోలె నీరు మొస్తుండది. ఈ చెర్చుకు ఆయకట్ట కట్టిన పుణ్యాన అందరికీ ఆదెరువైంది”.

అవను నిజంగనె! ఏకసిస్తుగ పాదరసం వొల్మోసినట్లు ఈ చెర్య ఎన్నెలకు మెరుస్తుండది. గని, ఇల్లలుకంగనె పండుగైతాది? ఈ పాయకుంటల కెళ్ళి పెద్ద కొర్రమాస్లు చెంగు చెంగున దుంకుంట ఎగిరి సన్న చాపలను గుట్టు గుట్టు మనుకుంట సుడిగుండాలను లేపునే ఉండవి. గవిన్ల గుడ్డెలుగులు చెదల పుట్టులను గోళ్ళగీకి పుట్టుకు పుట్టు పెరుగుల గట్టెలను మెక్కింది జాలక, చెట్ల శికెలకు ఎగవాకి జెంటి తేనెలు ఆపూటం జూర్రుకొన్నది సాలక, ఆ పూట కల్లుకు గట్టిన ఈతలొట్టి కోసం ఈడ్డు ఆడ్డు కాళ్ళు గాలిన పిల్లలోలే అసువోస్తునే ఉండవి. అని, మనసుల అనుకుంట, ఆ గుడ్డెల్లులను జూసే కంటిని అట్ల మీదిమీదికి సారిచ్చేట్టుళ్ళకు గట్టుమీద జారుడు బండల ఎన్న అల్లుదుంకె కాడ, చిరుగండు ఆ కాదు, ఆడిదే! అప్పుడే ఈనిందే ఏమో? కండ్ల గానక పొట్టపత్తికి గాంధ్రగాంధ్ర మనుకుంట తన పొట్టన పుట్టిన తన కూనల్నే నముల్కు మింగ జూస్తుండది. ఆ పక్కనే గొర్రెపోతును ఆమాతం మందు గుడిగెలు మింగినట్లు మింగిన తాసుపాము సీకర చెట్టుకు తీగోలే సుట్టుకున్నది. తిస్సుది అరుగని పూడువాము గురిగింజలోలే గుఢ్ల మిట్టుమిట్టున మిట్టురిచ్చుకుంట సుట్టుకుదురోలే సుట్టుకొని ‘అతీ గతీ’ ఎరుగకుండ వడ్డది. ఆదాడ నక్కలు పొంచుకొని అదునుగాస్తున్న పాలిపెర గండ్లవడ్డనె ఉండది.

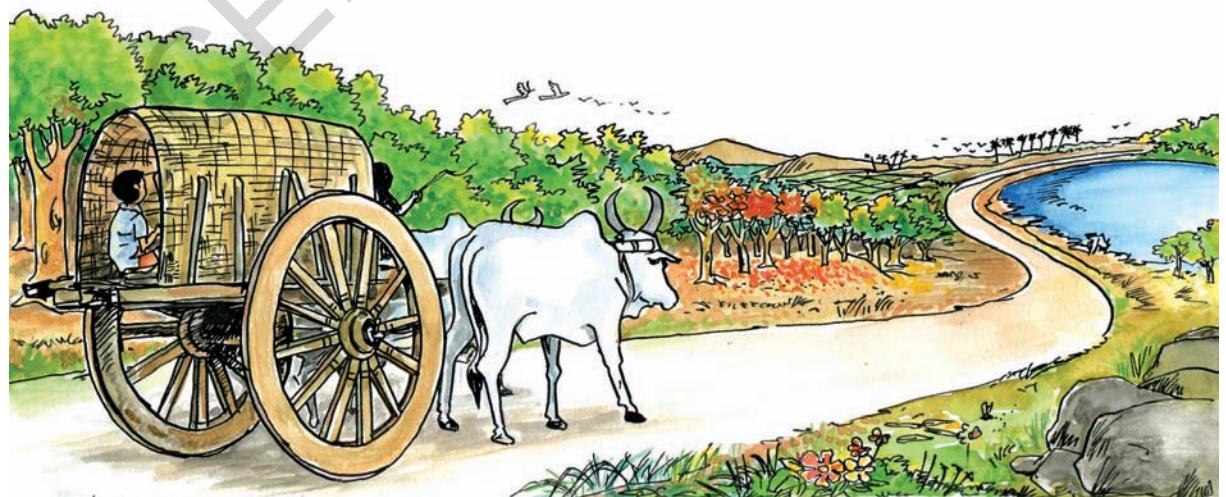
అలోచించండి-చెప్పండి

- ◆ “సెప్పు మీద వేసు వార్తానా?” అంటే మీకేమి అర్థమైంది?
- ◆ మీరు ఎప్పుడైనా ఎక్కడికైనా నడుచుకుంటూ పోతారా? పోయేటప్పుడు ఏమేం గమనిస్తారో చెప్పండి?
- ◆ మీ ఊరి పొలిమేరల్లో ప్రకృతి ఎట్లా ఉంటుందో చెప్పండి?

II

మరి! మా తిక్క సన్నాసి కొత్త బాటేసినం, కొత్తదారి, కొత్తమలుపు అంట పదం భాడ్డుండేంది? ఇదంత నాకు దెల్చిన బాటనె! ఎన్నోండ్ల నుంచో తొక్కుడు వడ్డ బాట! ఇందుట్ల కొత్త యాడుండది? అంట అనుకున్నగని, నా మనసు నాకు బుద్ధి చెప్పుతున్నట్లనిపిచ్చింది.

అయిన గాకున్నగని మరీ, ఇంత కరుగనితనం, ఉండగూడదు. పురాగ ఎలుతురుకు దడిగట్టినట్లు ఒక్క పచ్చరం బర్షగూడదు. యాదాన్ని మెచ్చుకుండ మరి అంటే మరి, రొమ్మున ఎముకలు లెక్కబెడ్డునంటే ఎట్ల? రొండు కండ్ల దెర్చి నిదానంగ లోతులు వాటిచ్చి సూడాలె, యాది కనుమర్గైన, మరుగున పడి తప్పినట్లే గద! నాకు ఎన్నటి నుండో ఎరుకున్న బాటైతే మట్టు బాగైందా? లేదా? బాట నడిసె కాలుకు రొంపి అంటుకోకుంటే కూసున్న కాడికి వచ్చి కాళ్ళకు రొచ్చు,

తాక్తదా? తగుల్తదా? ఎంత చెడ్డగని, ఎంత బాగ బతికిన గని ఇంకోని ఆసరతోటి, మంది బుజాలెక్కి నడువకుండ పయినం సాగితె సాలు మనకు కావలసింది, మనం జూడవలసిందల్ల, ఒగడు తన కాళ్ళమీద తాను నిలవడ్డదా? లేదా? అనేది.

ఊరి చెరువు దాటినం, మత్తడి దాటినం, మోతెబరి రైతుల పసుల కొట్టలు గాప్రావట్టినవి, ఈ కొట్టలు గడ్డివాములన్ని ఇగి చెదరకుండ కుదురుగ మట్టసంగ ఉండవి. ఇంటిమొకం బట్టిన ఎట్ట లగేస్తుండవి. మా ఊరి ఎల్లమ్మ గుడి వొచ్చింది. ఆమె పసుపు బండార్లతోటి చెక్కు చెదరకుండ ఉండది. పూజారి కిష్టమాచార్ల ఇల్లు దాటినం.

ఆ కండ్ల వడేదే! గోపాల్రాయని భవంతి బంగుల. ఈడ్డు బండి జేరింది అంటే సూపుకు గోడ గట్టినట్టే. ఇందాక మరిసింది యాదికి వచ్చినట్లు మురిపాల పస్తువును గపుసెన్న దాసినట్లు, ఎవరికంట్ల పడకుండ ఈ త్యాప గూడ మా తమ్ముయ్య నొగల మీదికెళ్ళి చెంగున దుంకి క్రఘనికి ఎర్రపర్దలు సింగారిస్తడనుకొని నా పాపెట్ల సెదిరిన ఎంటికలు సక్కన దిద్దుకొని కొంగు నిండుగ సవరిచ్చుకున్న, అసాంటి దాపరికపు పసులు యావి జరుగలేదు. అంతకొస్తే ఆడ పర్దలు ఉన్న ఉనికి గూడ కండ్లపడలేదు. నా ప్రాణానికి కొత్తగ ఊరిపిరి పీల్చుకున్నట్లనిపిచ్చింది.

పెండ్లి సూపుల నాడు పిలగాటోళ్ళు పెండ్లి పిల్లలు గోటికొన నుండి శించేళ్ళ జూసినట్లు నేను మా ఊరిని జూడవట్టిన. నా కంటి ఎదురుంగనె రచ్చకట్ట. కందెరుగని మణసులోలే మా రచ్చకట్ట రాగి చెట్టు రొండు ఒకదాన్నిడ్డి ఇంగోటి ఉండదన్నట్లు ఒకదానికోటి తోడంట దీటుగ నిలవడ్డవి. అదేం సిత్రమొ?

గని ఈసారి సూడు సూడు మంట మా రచ్చకట్ట కింద అన్ని చెప్పులెక్కపులైనవి. ఎప్పటి తీర్చు! ముచ్చెలకన్న కిందై వేరగ గూసుండె మణసులు మట్టు కాప్రాలేదు. ఇదేం ముంచుకొచ్చే మా ఊరికి? ఇది కలనా? మాయనా? అంట నిదానిచ్చి చూసెట్టుళ్ళకు వాళ్ళల్ల ఒగరో ఇందో రచ్చమీద కూసున్నట్లు గానొచ్చిప్రు. నా కండ్లను నాకే నమ్మబుధ్మిగాలేదు. రొండు జేతుల బాగ నల్పుకొని మళ్ళ జూసిన గూడ అదే నిలుకడై నిలవడి నిజం అని తోసింది. ఓ రచ్చబండ! ఓ రాగిచెట్టు! ఎన్నాళ్ళ కెన్నాళ్ళకు ఏరుతార్లు ఎచ్చు తచ్చులు మాని తోటి మనిషికి సమానంగ తావును, నీడను పంచి ఇచ్చే యోగం, బుధ్మి మీకు దక్కింది! అని మెచ్చుకుంట సంబురాన ముందుకు సాగిన.

III

బండి సాగిపోతనే ఉండది. ఇంగ, గోపాల్రాయని బంగ్ల ఎంటనే అయిన భామ్మద్ది రంగరాయని రెండంతస్తుల గచ్చు బవంతి, ఊరంతటికి కులపెద్దనంట నెత్తి ఎత్తుకోని నిలవడ్డట్లు గానొచ్చింది. మరి? ఎన్నడు లేంది ఆ భవంతి బంకులేము దిగుళ్ళల్ల దీపాలు ఎలుగుత లేవు, నేను జూసున్నది పొద్దు మాపు పూటనేగని, ప్రమిదలన్ని చమురు నిండుకోంగ దుమ్ము కొట్టాడుతుండవి. ఇల్లంత పాడు గొట్టాడినట్లు, కళదప్పి ‘దో’ అంటుండది. ఎందుకో? అంట అనుమాన పడ్డుండంగనె మావోడు పెద్దపులిని ప్రాణంతోటి పగ్గాన ఏసిన కుశాలు తోటి.

“అక్కా! ఇన్నాళ్ళకు మనూరికి వట్టిన ‘మిత్తి దొర్స్సాని’ అదే పెద్ద మారెమ్మ పేరు లేకుండ ఊడ్చుక పోయింది. మన ఊరోళ్ళంత ఇప్పుడిప్పుడె తెలివి దెల్చి మిత్తి పూజ మీదనె మిద్దెలు మోపి శ్రీమంతుడైన రంగరాయని మీద మళ్ళీవడి అయినకె పంగనామం బెట్టిప్రు. దాంతోటి అయిన దిమ్మదిరిగి చెప్పుకుంటే సిగ్గువాయె, మూసుకుంటే ప్రాణం బాయెనంట

ఇర్చుటాన వడి కుడ్దిల పడ్డ ఎల్కూతీర్ తండ్రాడిన గని ఉపాయం దోసక పెండ్లాం పిల్లల దీస్సాని సుట్టాల మార్గం అంట రంగాపురం జేరిందు.”

ఈ రంగరాయుడు చిన్న సన్నోడుగాడే! ఈ పసికారు రొండెర్క నివురు గమ్మన కొరివి తోటి నెత్తి గోక్కుంట లేరు గదా! ఏమో? మనుసు ఉట్టి ఉగినట్లు ఉగింది.

బండి మా పాలొండ్డ ఇండ్రకాడికెళ్ళి సాగుతుందది. ఇప్పుడు మా బావ పోలీసుపటేలు పాపిరెడ్డికి సాగువాటు సరిగలేదంట సూచాయగ ఇన్న. మరి ఆయినేం పచ్చపూస గన్ననా? రంగరాయనికి కడి ఎడ్డ అంతే! సేరుకు సవశేరు ‘ఉద్ది’. ఊళ్ళ ఒకణ్ణి ఎక్కిచ్చి ఒగణ్ణి దించి ఇద్దర్చి ఎదుగనీయకుండ ఎప్పటి శిగలు అప్పుడే గత్తరిచ్చె విద్దెలు ఈ ఆయ్యలకు పొత్తిళ్ళనాడే అబ్బుకొచ్చినవి. అవును గని, అనుమంతరాయుడు? ఆయిని నోట్లు, నాలికె సింగోటం? వీళ్ళు మరి? అనుకుంటున్న మాటను పసిగట్టినట్లు నా తమ్ముడు.

“అక్కా! ఆ కుటీలవాజి అనుమంతరాయుడు, కడ్పుల ఇసం నాల్చెన తీపి తోటి నగుకుంట గౌరె దాటుమంది గొంతులకు ఉరులు దగిలిస్తుంటే నక్కతంతుల సింగోటం ఉన్నది లేంది దష్టరంల ఎక్కిస్తుండ. ఇంగ ఇప్పుడు కండ్లు దెర్సిన జనం వాళ్ళ కన్న రొండాకులు ఎక్కువ జిదివినట్లు ఆ తంత్రాలన్ని పురుటనె పుట్టుమనిపిస్తుండరు. లేకుంటే ఏందట? ఎన్నాళ్ళంట వీళ్ళ చెప్పుకింద తేళ్ళ తీర్చ అణిగి మణిగి ఉంటరు? సన్నకారు మంది అంత ఇప్పుడు ఆయిందానికి కానిదానికి కయ్యలకు దిగి కుస్తిపట్లు పట్టి నెత్తురు కండ్డ జూసోని పంచాయితిల పడి ఆ పంచాయితిదార్కు అప్పు సప్పు జేసి దండుగలు గట్టుకం లేదు. ఏ వాడన పంచాయితి ఆ వాడనె తీర్పులు జరుగుతుండవి. అక్కా! ఇన్నాళ్ళ తీరుగ అద్దమ్మ రాత్రిర్లు దొంగతనాలు లేవు, సేండ్ల దోపిండ్లు లేవు, పరిక్కుంపలు లేవు, లాగుల తొండలు లేవు, ముంతపొగలు లేవు, ఈపు ముద్దెర్లు లేవు, బండ బర్యులు లేవు, అడుక్కు తీండ్లు లేవు.”

IV

బండి మా ఇంటిదిక్కు మూలమల్పు దిరిగింది. ఆడ మా పెదమామ ఇంటిపోంటి ఉన్న గరిసెల ఇండ్లల్ల దీపాలు ఎలిగినట్లు సలుగురు మణసులు మేసిల్చుట్లు జళకళ గలగల సప్పుడు ఇనిపిచ్చింది. ఇదేందిరా? అన్నట్లు మా తమ్ముళీ దిక్కుజూసిన, ఎంటనె మా హోజిర్ జవాబు ఎక్కుళ్ళేని ఉల్లాసం తోటి బుజాన ఏసుకున్న దస్త రుమాలు జాడిచ్చి దులుపుకుంట “అక్కా! ఇది మన మ్యాన పల్లకీ లుండె పాత పొత్తులిల్ల, జనం మేదులక బండ జింకలు జేరి అబ్బే అన్నట్లుంటుండ, అది ఇప్పుడు మనూరికి రాత్రిబడి పంది. మేమంత గలిసి ఈ ఊళ్ళ ఎవరి పెండ్లిక్కునగాని, వాళ్ళొంత మోతెబరి కర్ణప్పటేండ్లేన, వాండ్ పెండ్లిండ్లకు మణసులు మోసే మ్యానా పల్లకీలు రాగూడదు. సంబురానికి మెరిమెణ జేసి పగటి దీపాలిగిచ్చి ఊరంత మెరిచ్చిన మెరియ్యుని ఊరేగింపులు తీసె మగ్గురు లేదు అంట కట్టడి జేసినం. ఇంగ మనపెత్తాత కండ్లు నిప్పుకలు సెరుగంగ, చేసేది లేక తామసం ఆపుకొని పణమీది చెముటలు చిన్నపంచె తోటి తుడ్పుకుంట బుస్సు బుస్సు మంటుండంగ మేమంత ఈ పాత సవారీలను బద్దురంగ గుమ్మలింట్ల అలంకారాలోలె యూళ్ళాడగట్టినం”.

బండి మా ఇంటి కమాను ముంగల ఆగింది. గజ్జెల సప్పుడు ఇని ఆ సుట్టుపక్కల పిల్లలంత ఉరుక్కుంటొచ్చి సుట్టు జాట్టుకున్నరు. ఈ పిల్లలు ఇన్నాళ్ళ తీర్చ ఈసురుమంట లేరు, ఇప్పుడు సీమిడి ముక్కులు లేవు, సింపులు లేవు, సీరపేండ్లు లేవు, వోరగాళ్ళు లేవు, ఊడ్పుకండ్లు లేవు, పిల్లలందరు దోసపండ్లోలె, ఉంకు చెండ్లోలె కళకళ లాడ్చుండరు.

బండిదిగి బంకులు దాటి ఇంట్లకు నష్టిన. అలువాటు సొప్పున బాయికాడి గచ్చుల్లకు నష్టిన. ఆడ ఎప్పటి తీర్చ కండ్ల బయట బంకుల్లకు సారిచ్చి, ఓ చేత సెంబు, ఓ చేయి నడుమున వెట్టి వోయ్యారంగ వోసమాలి నిలవడి లేదు.

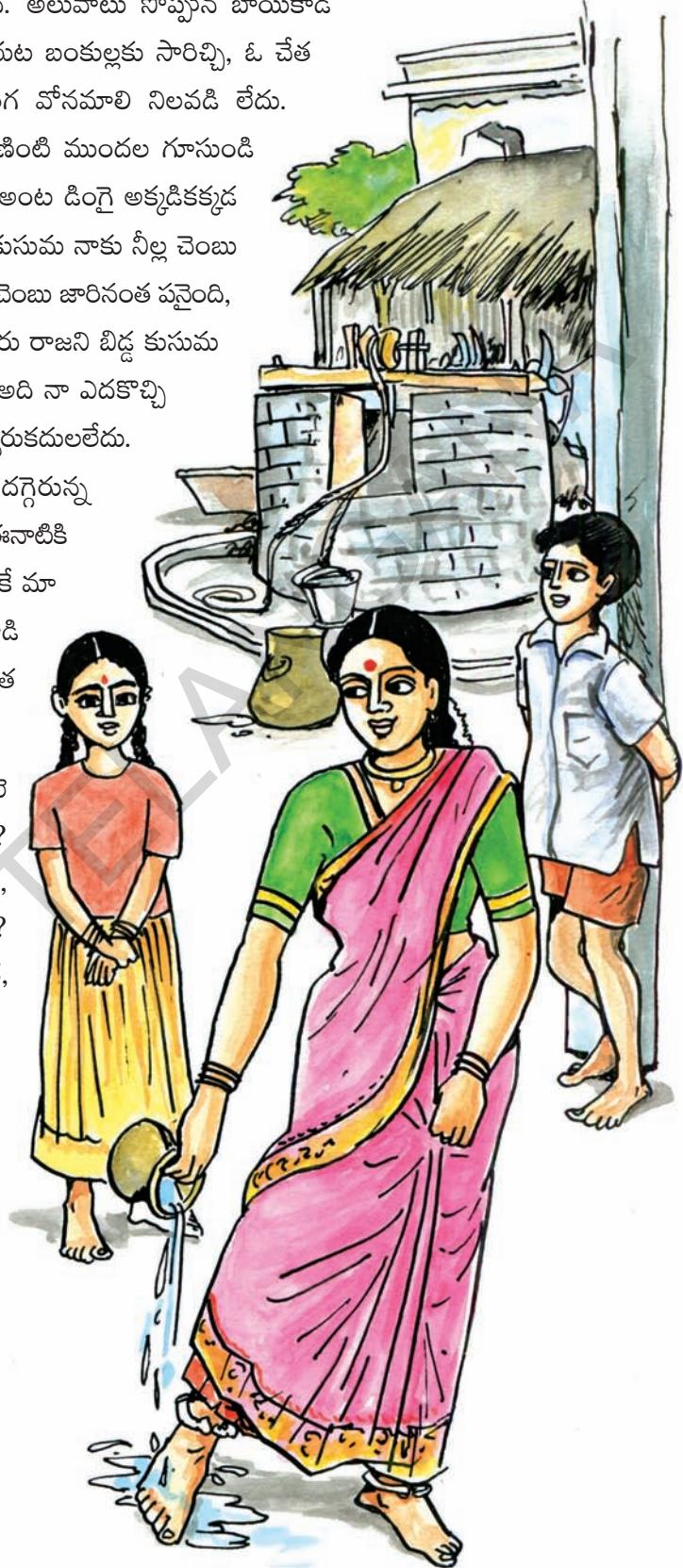
వొనమాలమ్మ ఇప్పుడు మా పెద్దత్త పక్కన దేవుణింటి ముందల గూసుండి వొత్తులు పేనుతుండది. ఇది కలనా? నిజమా? అంట డింగై అక్కడికక్కడ జూస్తుండంగనె ‘అక్కా!’ అంట విల్పుకుంటొచ్చి కుసుమ నాకు నీల్ల చెంబు అందిచ్చింది. ఒక్కసారి అమాంతం నా చేతులున్న చెంబు జారినంత పన్చెంది, గని అనుకోకుండ నా రొండు చేతులు మా పాలేరు రాజని బిడ్డ కుసుమ (దానికి ఆ పేరు పెట్టింది నేనే) దిక్కు సాగినవి. అది నా ఎదకొచ్చి అనింది. అన్ని కండ్ల ఒక దిక్కే సేడవట్టినవి. ఇప్పురుకదులలేదు.

ఇప్పురినోట మాట పెకులలేదు. మా బాయి దగ్గరున్న తరాలనాటి కారుమల్లె మొద్దు అనుకోకుండ మళ్ళీ ఈనాటికి సిగురేసి సిగ్గారి తీర్చ వన్నెలు వడ్డుండది. ఇంతట్లకే మా తమ్ముడొచ్చి ముసి ముసి నగుకుంట బాయికాడి కమాను స్తంభానికి ఆని నిలవడ్డడు. ఇల్లంత ఎన్నెలలు కురిసినట్లనిపిచ్చింది.

అవును ఇది కొత్త బాటనె! ఇంతకంట కొత్త బాట, మంచిబాట ఇంగైట్లుంటది? యాడుంటది? బాట ఏసెటోళ్ళు నడుస్తుండాలే గని, పాపం ఆ బాట వోల్లనంటదా? వోదుగనంటదా? నల్లరు పల్పిందె మాట, నల్లరు మెచ్చిందె నడుత, నల్లరు నడిసిందె బాట.

ఆలోచించండి-చెప్పండి

- ◆ రాత్రిబడి అంటే ఏమిటి? రాత్రి బళ్ళను ఎందుకు నడుపుతారు?
- ◆ ‘నల్లరు నడిసిందె బాట’లోని అంతరార్థం ఏమిటి? చర్చించండి.
- ◆ మీ పరిసర ప్రాంతాల్లో పిల్లల రూపురేఖలు, వేషధారణ ఎట్లా ఉంటాయి?

I ఇవి చేయండి

అవగాహన - ప్రతిస్పందన

- ఈ కథకు 'కొత్తబాటు' అనే పేరు తగినదని భావిస్తున్నారా? ఎందుకు? చర్చించండి.
- పారం చదువండి. కింది పేరాల ఆధారంగా పట్టిక నింపండి.

పేరా సంఖ్య	పేరా శీర్షిక	పేరాలోని ముఖ్యమైన విషయం
2		
7		
13		
18		

- కింది పేరా చదువండి. ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

పల్ల్శీమకు పట్టుకొమ్మలాగ మారుమూల గిరిజన గ్రామమైన కొండాపూర్ ఆదర్శంగా నిలిచింది. వరంగల్ రూరల్ (కాకతీయ) జిల్లా నల్లబెల్లి మండలానికి 18 కిలోమీటర్ల దూరాన ఉన్న కొండాపూర్ చుట్టూ దట్టమైన అడవిమధ్య నిలిచిన అటవీ గ్రామం. ఇక్కడ 1945లో ప్రత్యేక గ్రామపంచాయితీ ఏర్పడింది. 2007 డిసెంబర్ నన సర్వంచ వాసం కన్నయ్య అధ్వర్యతన జరిగిన గ్రామసభలో గ్రామ సమస్యల పరిష్కారానికి, గ్రామాభివృద్ధికి 8 కమిటీలను ఏర్పాటు చేశారు. ఈ కమిటీలు లోడిసంస్థ సహకారంతో, గ్రామస్థల శ్రమదానంతో మేడివాగుపై పక్కారోడ్లు నిర్మించాయి. అధికారుల సహకారంతో మద్యపాన నిపేధం అమలులో ఉన్నది. వందశాతం అక్షరాస్యత సాధించారు. గ్రామ జనాభాకు సరిపడా మినరల్ ప్లాంట్ ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. గ్రామంలో బాలకార్యకులు లేకుండా చేశారు. పిల్లలందరిని బళ్ళలో చేర్చారు. గిరిజనులు సాధించిన ఈ అభివృద్ధిని చూసి అంతర్జాతీయ గూగుల్ ఆర్గ్ సంస్థ ఈ గ్రామాన్ని ఉత్తమగ్రామ పురస్కార్కు ఎంపిక చేసింది.

అ) కొండాపూర్ ఎక్కడ ఉన్నది?

అ) గ్రామపంచాయితీ ఎప్పుడు ఏర్పడింది?

ఇ) గ్రామ సర్వంచ ఎవరు?

ఈ) పక్క రోడ్లు ఎవరి సహకారంతో, ఎవరు నిర్మించారు?

ఊ) గ్రామ ప్రజలు సాధించిన విజయాలు ఏవి?

ఈ) ఈ పేరాకు శీర్షిక ఏం పెట్టావచ్చు? ఎందుకు?

వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఐదేసి వాక్యాల్లో జవాబులు రాయండి.

- అ) “ఎంత చెడ్డగని, ఎంత బాగా బతికిన గని ఇంకోటి ఆసరతోటి మంది భుజాలెక్కి నడువకుండ పయినం సాగితె సాలు” అన్న అక్కమాటల్లో ఆంతర్యం ఏషై ఉంటుంది?
- అ) “అక్కడక్కడ నక్కలు అదునుగాస్తన్న జాడలు కనబడ్డన్నవి” అంటే మీకేం అర్థమైంది?
- ఇ) మీ గ్రామంలోని ప్రకృతిని లేదా మీ ఉంఱి ప్రత్యేకతలను గురించి రాయండి.
- ఈ) చెరువుల ప్రాముఖ్యత ఏమిటి?

2. కింది ప్రశ్నకు పది వాక్యాల్లో జవాబు రాయండి.

- అ) పారం ఆధారంగా పల్లెల్లో వచ్చిన మార్పులను విశేషిస్తూ రాయండి.

3. కింది ప్రశ్నకు సృజనాత్మకంగా సమాధానం రాయండి.

- అ) పల్లె సాందర్భాన్ని వర్ణిస్తూ పది పంక్కల వచన కవిత రాయండి.

భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది వాక్యాల్లో గీతగీనిన పదాలను సాంతవాక్యాల్లో ఉపయోగించండి.

- అ) ఉపాధ్యాయుడు చెప్పే పాతాన్ని చెవివారిచ్చి వినాలి.
- అ) చిరుతపులులు గవిష్టలో నివసిస్తాయి.
- ఇ) కుటీలవాజితనం పనికిరాదు.
- ఈ) మా ఉంఱి పొలిమేర లో పంటపొలాలున్నాయి.

2. కింది వాక్యాల్లో పర్యాయపదాల కింద గీత గీయండి.

- అ) రోజుగా పెయి కడుక్కోవాలి. లేకపోతే మేను వాసన వస్తుంది. దేహం నిండా ఈగలు ముసురుతాయి.
- ఆ) మనుషులు నీళ్ళు దొరికె తావుల్ల నివసిస్తారు. సరుకులు అమ్మే చోటులకు దగ్గరుంటారు. అందమైన ప్రదేశాలను ఇష్టపడతారు.
- 3. కింది పట్టిక నుండి ప్రకృతి, విక్రూతులను వేరుచేసి రాయండి.**

సముద్రం	అదెరువు	శిఖి	విధ్య	మైనం
విద్ది	ప్రయాణం	సంద్రం	సిగ	ఆధారం

4. కింది జాతీయాలను ఏ అర్థంలో వాడుతారో తెలపండి.

నక్కలకుడు	వెంబడిపడి పీడించేవాడు అనే అర్థంలో వాడుతారు
నిందుకొన్నావి	
దడిగట్టు	
నిప్పుకలుసెరుగంగ	

వ్యక్తరణాంశాలు

కింది పదాలను విడదీసి సంఘలను గుర్తించండి.

- అ) ప్రాణాలు గోల్పోవు = _____ + _____ = _____
- ఆ) మూటంగట్టు = _____ + _____ = _____
- ఇ) ఆసుపోయుట = _____ + _____ = _____
- ఈ) కాలుసేతులు = _____ + _____ = _____
- ఉ) పూచెనుగలువలు = _____ + _____ = _____

వృధిసంధి

*** కింది పదాలను విడదీయండి.**

ఉదా: రషైక = రస + ఏక = (అ + ఏ = ఐ)

అ) ఏకైక = _____ + _____ = (_____)

ఆ) వసుదైక = _____ + _____ = (_____)

ఉదా: దిష్టైరావతం	=	దివ్య + ఇరావతం	=	(అ + ఐ = ఐ)
అ) దేశైశ్వర్యం	=	_____ + _____	=	(_____)
అ) అష్టైశ్వర్యాలు	=	_____ + _____	=	(_____)
ఉదా: ఘనోషధి	=	ఘన + ఓషధి	=	(అ + ఔ = ఔ)
అ) వనోషధి	=	_____ + _____	=	(_____)
అ) మహోషధి	=	_____ + _____	=	(_____)
ఉదా: రసొచిత్యం	=	రస + ఔచిత్యం	=	(అ + ఔ = ఔ)
అ) దివ్యోషధం	=	_____ + _____	=	(_____)
అ) నాటకొచిత్యం	=	_____ + _____	=	(_____)

పైన ఇచ్చిన పదాలను విడదీసినప్పుడు మీరు గమనించిన విషయాలు సరిచూడండి.

- అ) ఈ సంధి ఏర్పడేటప్పుడు ప్రతి సారి పూర్వస్వరంగా ‘అ, ఆ’ లలో ఒకటి వచ్చింది.
 అ) పరస్వరం స్థానంలో వరుసగా ఏ, ఐ, ఓ, ఔ లున్నాయి.
 ఇ) ‘అ’ కారానికి ఏ, ఐ లు కలిసినప్పుడు ‘ఔ’ వచ్చింది.
 ఈ) ‘అ’ కారానికి ఓ, ఔ లు కలిసినప్పుడు ‘జౌ’ వచ్చింది.

ఐ, ఔ లను

‘పృథ్వీలు’ అంటారు.

అంటే...

- ‘అ’ కారానికి ఏ, ఐ లు పరమైతే ‘ఎ’ వస్తుంది.
- ‘అ’ కారానికి ఓ, ఔ లు పరమైతే ‘జౌ’ వస్తుంది.

‘పృథ్వీలు’ వల్ల ఏర్పడిన సంధి కనుక ఇది వృధ్ం సంధి.

సూత్రం : అకారానికి (అ, ఆ లకు) ఏ, ఐ లు పరమైతే ‘ఎ’ కారం, ఓ, ఔ లు పరమైతే ‘జౌ’ కారం ఏకాదేశంగా వస్తాయి.

ప్రాజెక్టు పని

- అందమైన పల్లెటూరు చిత్రాలను సేకరించండి. పల్లెకు సంబంధించిన కవిత / పాట సేకరించి ప్రదర్శించండి. మీ మిత్రులు రాసినవన్నీ ఒక చోట చేర్చి సంకలనం తయారు చేయండి.

పరిస్థితులు మారాలంటే నువ్వు మారాలి.
 అవి బాగుపడాలంటే నువ్వు బాగుపడాలి.
 మారుతున్న ప్రపంచంపోటు
 మనమూ మారాలి.

